

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА ЗА ШТАМПУ

1. Часопис *Наш језик* објављује оригиналне научне радове из области савременог српског књижевног језика и његове норме, научну критику, хронику, сећања и библиографију. Радови који су већ објављени или понуђени за објављивање у некој другој публикацији не могу бити прихваћени за објављивање у *Нашем језику*. Ако је рад био изложен на научном скупу у виду усменог саопштења (под истим или сличним насловом), податак о томе треба навести у посебној напомени, по правилу, при дну прве странице чланка.

Аутор је у обавези да Уређивачком одбору *Нашег језика* достави потписану Изјаву о ауторству, којом потврђује да достављени чланак представља резултат сопствених истраживања, да не крши ауторска права или права било које треће стране, да су приликом писања рада поштована правила научне методологије у погледу цитирања туђих извора и навода, и да рад није под тим, нити под било којим другим насловом, објављен или понуђен на објављивање у било којем другом часопису у земљи или иностранству све док га Уређивачки одбор не обавести о крајњој одлуци о објављивању рада. Образац се прибавља од секретара Уређивачког одбора на захтев или са сајта Института.

2. Радови се објављују на српском језику, екавским или ијекавским књижевним изговором, ћирилицом. По договору са Уређивачким одбором, рад може бити објављен на неком од страних језика (неком од словенских језика, енглеском, немачком, француском и сл.).

Рукопис треба да буде исправан у погледу правописа, граматике и стила. У *Нашем језику* за радове на српском језику примењује се *Правопис српскога језика* Митра Пешикана, Јована Јерковића и Мата Пижурице (Нови Сад: Матица српска, ¹2010). Поред правописних норми утврђених тим правописом, аутори треба да се у припреми рукописа за штампу придржавају и следећег.

- а) Наслови посебних публикација (монографија, зборника, часописа, речника и сл.) који се помињу у раду штампају се курзивом.
- б) Пожељно је цитирање према изворном тексту (оригиналу) и писму. Уколико се цитира преведени рад, треба у одговарајућој напомени навести библиографске податке о оригиналу.
- в) Страна имена пишу се транскрибовано (прилагођено српском језику) према правилима *Правописа српскога језика*, а када се страном име први пут наведе, може се у загради дати и изворно писање, осим ако је име широко познато (на пример, Ноам Чомски), или се изворно пише исто као у српском (на пример, Филип Ф. Фортунатов).
- г) У уметнутим библиографским скраћеницама (парентезама) презиме аутора наводи се у изворном облику и писму, на пример (Белић 1941) / (Каролак 2004).
- д) Цитати из дела на страном језику, у зависности од функције коју имају, могу се наводити на изворном језику или у преводу, али је потребно доследно се придржавати једног од наведених начина цитирања. Уколико су наводи дати у изворном језику, аутор у фусноти може дати њихов превод.

3. Рукопис расправе или студије треба да има следеће елементе: а) име, средње слово, презиме, назив установе у којој је аутор запослен, б) наслов рада, в) апстракт, г) кључне речи, д) текст рада, њ) литературу и изворе, е) резиме и кључне речи на страном језику, ж) прилоге.

4. Име, средње слово и презиме аутора у студијама и чланцима штампају се изнад наслова уз леву маргину верзалом, а у приказима, хроникама и критикама испод текста уз десну маргину курзивом. Назив и седиште установе у којој је аутор запослен наводи се у загради испод имена, средњег слова и презимена аутора. Називи сложених организација треба да одражавају хијерархију њихове структуре (на пример, Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, Одсек за српску књижевност). Ако је аутора више, мора се назначити из које установе потиче сваки од наведених аутора. Функција и звање аутора се не наводе. Службена адреса и/или електронска адреса аутора даје се у подбелешци, која је звездицом везана за презиме аутора. Ако је аутора више, даје се обавезно адреса првог аутора, а адресе осталих по избору, у истој подбелешци, одвојене тачком и запетом. Назив и број пројекта, односно назив програма у оквиру кога је чланак настао, као и назив институције која је финансирала пројекат или програм наводи се у посебној подбелешци, која је двома

звездицама везана за назив установе у којој је аутор запослен. Код хронике, приказа и критике име аутора и назив установе и адреса дају се курзивом после текста хронике, приказа или критике. Електронска адреса наводи се у подбелешци, а звездицом је везана са презиме аутора, а назив и број пројекта, односно назив програма звездицама за установу из које је аутор.

5. Наслов рада треба да што верније и концизније одражава садржај рада. У интересу је аутора да се користе речи прикладне за индексирање и претраживање. Ако таквих речи нема у наслову, пожељно је да се наслову дода поднаслов. Наслов (и поднаслов) штампају се на средини странице, верзалним словима.

6. Апстракт треба да се налази испод наслова рада, без ознаке *Апстракт*, и то тако да му је лева маргина увучена 1 cm у односу на основни текст (тј. једнако увучена као први пасус основног текста). Препоручује се да има од 100 до 250 речи (може бити и краћи, ако то одговара обиму и природи рада).

7. Кључне речи се наводе испод апстракта, са ознаком *Кључне речи*, и то тако да им је лева маргина уравната с левом маргином апстракта. У складу са природом и обимом рада може се навести до 10 кључних речи и израза.

8. Библиографска парентеза, као уметнута скраћеница у тексту која упућује на потпуни библиографски податак о делу које се цитира, наведен на крају рада, састоји се од отворене заграде, презимена аутора, године објављивања рада који се цитира, те ознаке странице с које је цитат преузет и затворене заграде. Уколико је реч о поновљеном издању, редни број издања наводи се у експоненту испред године у списку литературе, на пример:

(Ивић 1986: 128) за Ивић ²1986: Павле Ивић, *Српски народ и његов језик*, Београд:
библиограф- Српска књижевна задруга.
ску јединицу:

Ако се цитира више суседних страница истог рада, дају се цифре које се односе на прву и последњу страницу која се цитира, а између њих ставља се црта, на пример:

(Ивић 1986: 128–130) за Ивић ²1986: Павле Ивић, *Српски народ и његов језик*, Београд:
библиограф- Српска књижевна задруга.
ску јединицу:

Ако се цитира више несуседних страница истог рада, цифре које се односе на странице у цитираном раду одвајају се запетом, на пример:

(Ивић 1986: 128, 130) за Ивић ²1986: Павле Ивић, *Српски народ и његов језик*, Београд:
библиограф- Српска књижевна задруга.
ску јединицу:

Уколико је реч о страном аутору, презиме треба транскрибовати на језик на коме је написан основни текст рада, на пример Џејмс Марфи за James J. Murphy, у тексту рада и парентезама, а изворни облик и писмо наводи се у списку литературе, на пример:

(Марфи 1974: 95) за Марфи 1974: James J. Murphy, *Rhetoric in the Middle Ages: A
библиограф- History of Rhetorical Theory from Saint Augustine to the Re-
ску јединицу: naissance*, Berkeley: University of California Press.

Када се у раду помиње више студија које је један аутор публиковао исте године, у парентези и текстуалној библиографској напмени потребно је одговарајућим азбучним словом прецизирати о којој се библиографској одредници из коначног списка литературе ради, на пример (Грицкат 1957а: 12; Грицкат 1957б: 16). Уколико више аутора носи исто презиме, потребно је навести и иницијал имена или разликовни сегмент, на пример, Ивић М. 1992; Ивић П. 1957 (за Милка Ивић, Павле Ивић) или Поповић Љуб. 1996; Поповић Људ. 2006 (за Љубомир Поповић, Људмила Поповић) и сл.

Уколико библиографски извор има више аутора, у уметнутој библиографској напмени наводи се презиме првог аутора, док се презимена осталих аутора замењују скраћеницом *и др.*:

(Ивић и др. 2007) за Ивић и др. ⁴2007: Павле Ивић, Иван Клајн, Митар Пешикан, библиограф- Бранислав Брборић, *Српски језички приручник*, Београд: ску јединицу Београдска књига.

Уколико библиографски извор има два аутора, у парентези се користи црта између њихових презимена, на пример:

(Пипер–Клајн 2014) за Пипер–Клајн ²2014: Предраг Пипер, Иван Клајн, *Нормативна библиограф- граматика српског језика*, Нови Сад: Матица српска. ску јединицу

Уколико библиографски извор има два или више издавача, односно места издања, између њих користи се црта, на пример:

(Клајн 203) за Клајн 2003: Иван Клајн, *Творба речи у савременом српском библиограф- језику, Други део, Суфиксација и конверзија*, Београд: Завод за ску јединицу удбенике и наставна средства, Институт за српски језик САНУ – Нови Сад: Матица српска.

Ако је из контекста јасно који је аутор цитиран или парафразиран, у текстуалној библиографској напомени није потребно наводити презиме аутора, на пример:

Према Марфијевом истраживању (1974: 207), први сачувани трактат из те области сачио је бенедиктинац Алберик из Монте Касина у другој половини XI века.

Ако се у парентези упућује на радове двају или више аутора, податке о сваком следећем раду треба одвојити тачком и запетом, на пример (Белић 1958; Стевановић 1968).

9. Подбелешке (подножне напомене, фусноте), обележене арапским цифрама (иза правописног знака, без тачке или заграде) дају се при дну странице у којој се налази део текста на који се подбелешка односи. Могу садржати мање важне детаље, допунска објашњења и сл. Подбелешке се не користе за навођење библиографских извора цитата или парафраза датих у основном тексту, будући да за то служе библиографске парентезе, које – будући повезане с пописом литературе и извора датих на крају рада – олакшавају праћење цитираности у научним часописима.

10. Прилози којима је илустровано научно излагање (табеларни и графички прикази, факсимили, слике и сл.) обележавају се римским цифрама, прилажу се на крају текста рукописа, а њихово место у тексту се означава одговарајућом цифром.

11. Цитирана литература даје се у засебном одељку насловљеном Литература и написаном верзалом. У том одељку разрешавају се библиографске парентезе скраћено наведене у тексту. Библиографске јединице (референце) наводе се по азбучном реду презимена првог или јединог аутора како је оно наведено у парентези у тексту. Ако опис библиографске јединице обухвата неколико редова, сви редови осим првог увучени су удесно за два словна места (висећи параграф – Paragraph у менију Format, опција Hanging, увлачење 1 cm).

Свака библиографска јединица представља засебан пасус, који је организован на различите начине у зависности од врсте цитираног извора.

Монографска публикација:

Име и презиме аутора, име и презиме другог/других аутора ако је реч о коауторству, *Наслов књиге*, податак о броју тома, податак о имену преводиоца, приређивача, или некој другој врсти ауторства, место издања: издавач.

Пример:

Белић ²1958: Александар Белић, *О језичкој природи и језичком развоју: лингвистичка испитивања*, 1, Београд: Нолит.

Милетић 2001: Светозар Милетић, *О српском питању*, избор и предговор Чедомир Попов, Нови Сад: Градска библиотека.

Фототипско издање:

Име и презиме аутора, *Наслов књиге*, место првог издања: издавач, година првог издања; место поновљеног, фототипског издања: издавач, година поновљеног издања.

Пример:

Соларић 1810/2003: Павле Соларић, *Поминак књижевски*, Венеција, 1810; Инђија: Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић“, 2003.

Секундарно ауторство:

У *Нашем језику* зборници научних радова описују се према имену уредника или приређивача.

Име и презиме уредника (или приређивача), *Наслов дела*, место издања: издавач.

Пример:

Радовановић 1996: Милорад Радовановић (ур.), *Српски језик на крају века*, Београд: Институт за српски језик САНУ, Службени гласник.

Рукопис:

Име и презиме, *Наслов рукописа* (ако постоји или ако је у науци добио општеприхваћено име), место настанка: институција у којој се налази, сигнатура, година настанка.

Пример:

Јован Николић, *Песмарица*, Тамишвар: Архив САНУ, Београд, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Рукописи се цитирају према фолијацији, на пример: 2а–3б, а не према пагинацији, изузев у случајевима кад је рукопис пагиниран.

Прилог у серијској публикацији:**Прилог у часопису:**

Име и презиме аутора, *Наслов текста* у публикацији, *Наслов часописа* број свеске или тома (година, или потпун датум), место, стране на којима се текст налази.

Пример:

Грицкат 1957–1958: Ирена Грицкат, О неким видским особеностима српскохрватског глагола, *Јужнословенски филолог XXII*, Београд, 65–130.

Прилог у новинама:

Име и презиме аутора, *Наслов текста*, *Наслов новина* датум, број страна.

Пример:

Кљакић 2004: Слободан Кљакић, Черчилов рат звезда против Хитлера, *Политика* 21. 12. 2004, 5.

За публикације доступне онлајн наводи се иза свих података интернет адреса и датум преузимања/приступа.

12. Извори се дају под насловом Извори (верзалом) у засебном одељку после одељка Литература на истим принципима библиографског описа који се примењује у одељку Литература.

13. Резиме не би требало да прелази 10% дужине текста, а у себи садржи основне поставке и резултате истраживања. Треба да буде на једном од светских језика (енглеском, руском, немачком, француском). Уколико аутор није у могућности да обезбеди коректан превод, треба да напише резиме на језику на коме је написан и рад, а Уређивачки одбор *Нашег језика* обезбедиће превод. Уколико је рад написан на страном језику, резиме мора бити написан и на српском језику. Уколико аутор није у могућности да обезбеди резиме на српском језику, треба да напише резиме на језику на којем је написан рад, а Уређивачки одбор ће обезбедити превод резимеа на српски језик. После резимеа треба на језику резимеа навести кључне речи за дати рад.

14. Текст рада за *Наш језик* пише се електронски на страници А4 формата (21 x 29,5 cm), с маргинама од 2,5 cm, увлачењем новог пасуса 1 cm, и размаком међу редовима 1,5. Текст треба писати у фонту *Times New Roman*, словима величине 12 pt, а апстракт, кључне речи, резиме, цитирану литературу, изворе и подбелешке словима величине 10 pt. Уколико аутор користи специјалне

фонтове, неопходно је да их приложи. Рад се прилаже у Word-у и PDF-у. Обим рада је један ауторски табак или 30.000 карактера са размаком.

Радови добијају уредникову рецензију и две рецензије стручњака из уже научне области. Поступак рецензирања је анониман.

Уколико су чланак безусловно прихватила оба рецензента, рад је примљен за штампу. Уколико су одбила оба рецензента, рад неће бити штампан. Уколико је неко од рецензента/оба рецензента тражио дораду чланка, аутор се упознаје са захтевима. Након исправки/дораде, чланак се поново доставља рецензенту/рецензентима ради провере испуњености постављених услова. Уколико рецензенти процене да су услови испуњени, чланак ће бити објављен. Уколико један рецензент условно или безусловно да позитивну рецензију а други негативну, биће ангажован трећи рецензент чија ће рецензија бити коначна. По окончању процеса рецензирања, Уређивачки одбор обавештава аутора о томе да ли је рад прихваћен за објављивање или је одбијен.

Додатно, по пријему позитивних рецензија, Уређивачки одбор задржава право да од аутора захтева да чланак саобрази нормама часописа, односно да свој рад усклади са Упутством ауторима. Аутор је дужан да у року од 7 радних дана изврши коректуру рада, уколико то буде од њега затражено.

Рок за завршетак процеса рецензирања радова је 12 месеци од предаје рукописа, односно датума приспећа и електронске и штампане верзије рукописа, рачунајући први радан дан као датум приспећа уколико рукопис буде послат током нерадних дана.

15. Часопис излази два пута годишње. Радови за **прву свеску** шаљу се до 31. марта; 15. април је крајњи рок за ауторе да доставе коначне верзије текстова и евентуалне исправке после рецензија, потом се свеска закључује. Радови за **другу свеску** прикупљају се до 1. септембра; 15. октобар је крајњи рок за ауторе да доставе коначне верзије текстова и евентуалне исправке после рецензија, потом се свеска закључује.

16. Радове треба слати на адресу nasjzikisjsanu@gmail.com или isj@isj.sanu.ac.rs. Рукописи и прилози се не враћају.

Уређивачки одбор *Нашег језика*